

De les que es volen casar

Núria Carrera i Molas, Beget

1. Quan(t) un fa - drí se'n va a de - ma - nar u - na no - ia si li'n vo - len dar si li'n fan de con
(ny) o - na sent ai - xò, s'ai - xe - ca i fa se - va r(a) - ó: "Dei - xeu - m'hi ca - sar,
6 pa - re sent ai - xò, s'ai - xe - ca i n'a - ga - fa un bas - tó. En diu (en) a la

tes - ta que no té tal in - tent; que la mi - (ny) o - na és jo - ve i no li'n pas - sa del
pa - re, pui(g) que a (ne) mi em ve bé; que si no tinc vi - an - da ai - xí(s) no la per - d(e)
12 fi - lla, li'n diu re - sol - ta - ment: "T'hi lle - va - ré la vi - da, si no mu - des d'in

temps. Si li'n fan de con - tes - ta que no té tal in - tent; que
ré. Dei - xeu - m'hi ca - sar, pa - re, pui(g) que a (ne) mi em ve bé; que
tent!" Li'n diu (en) a la fi - lla, li'n diu re - sol - ta - ment: "T'hi

la mi - (ny) o - na és jo - ve i no li'n pas - sa del temps. 2. La mi -
si no tinc vi - an - da a - xí(s) no la per - d(e) - ré. 3. (Qua)n el seu
lle - va - ré la vi - da si no mu - des d'in - tent.

(Cont) el fadrí sent això, s'aixeca i fa seva r(a)ó,
i en diu (en) a la noia: -I anem passant el temps,
que quan ne serà hora, los dos ens casarem.
(Qua)n el seu pare sent això casa la filla promptament.
Pensant-se acomodar-la, li n'ha sortit al revés;
pares que en teniu filles, preneu exemple d'aquest.
Els p(er)dicadors p(er)diquen que es casin a gust seu,
que us trenquin el respecte encara que no vulgueu.